

РЕЦЕНЗІЇ ТА ХРОНІКА НАУКОВОГО ЖИТТЯ

Нове у вивченні механізмів цілющої дії води Нафтуса.

Івасівка С.В., Попович І.Л., Аксентійчук Б.І., Флюнт І.С. **Фізіологічна активність сечової кислоти та її роль в механізмі дії води Нафтуса.** Київ: Комп'ютерпрес, 2004.- 162 с.

Інтенсивне вивчення механізмів дії біоактивної води Нафтуса, виявлення тих біологічно активних сполук різної хімічної природи, що впливають на регуляцію обміну речовин в організмі, вивчення тих метаболічних ланцюжків в організмі здорових та хворих людей, які є мішенню для дії біоактивних сполук води Нафтуса, привело до розкриття ряду закономірностей в реалізації біологічних і лікувальних ефектів води Нафтуса. З кожним роком зростає кількість наукових праць, присвячених цій надзвичайно актуальній проблемі сьогодення, розширюються наші знання про механізми лікувальної дії води Нафтуса і це має важливе значення як для більш цілеспрямованого та правильного її використання, так і для більш детальної розшифровки механізмів біологічної дії води Нафтуса та її окремих компонентів. Велика кількість фактичного матеріалу стосовно механізмів біологічних і лікувальних ефектів біоактивної води Нафтуса, без сумніву, потребувала систематизації та критичного аналізу, що успішно зроблено в монографії співробітників Інституту фізіології ім. О.О. Богомольця Національної академії наук України С.В. Івасівки, І.Л. Поповича, Б.І. Аксентійчука та І.С. Флюнта „Фізіологічна активність сечової кислоти та її роль в механізмі дії води Нафтуса”.

Ця праця охоплює практично всі основні дані стосовно лікувальної дії біоактивної води Нафтуса та бальнеотерапевтичного комплексу курорту Трускавець на стан основних функціональних систем організму у людей з різними захворюваннями та порушеннями обміну речовин, в тому числі і результати власних досліджень авторів монографії, головним чином, стосовно дії води Нафтуса на обмін сечової кислоти. Треба відмітити, що назва монографії не зовсім коректно відтворює характер приведеного та аналізованого в ній матеріалу. Виходячи з назви монографії „Фізіологічна активність сечової кислоти та її роль в механізмі дії води Нафтуса”, можна припустити, що сечова кислота присутня у воді Нафтуса та відіграє важливу роль в механізмі її дії. Оскільки автори розглядали саме дію води Нафтуса на обмін сечової кислоти в організмі людей та аналізували значення цього впливу в механізмі біологічних і лікувальних ефектів біоактивної води Нафтуса, то це і мало бути відтворено у назві монографії. Аналізуючи окремі розділи монографії, треба відзначити, що лише назва розділу 3 („Вплив бальнеочинників курорту Трускавець на обмін сечової кислоти”) відтворює як зміст розділу, так і суть всієї монографії. Більше того, в монографії немає окремого великого розділу, який би був присвячений детальному аналізу фізіологічної активності сечової кислоти. Лише в невеликому за об'ємом підрозділі 1.2 („Сечова кислота як потенційний посередник бальнеоефектів води Нафтуса”) надзвичайно коротко аналізується можлива фізіологічна активність сечової кислоти. Не зважаючи на це, монографія надає вичерпну інформацію стосовно багатьох аспектів лікувальної дії води Нафтуса та бальнеотерапевтичного комплексу курорту Трускавець, їх впливу на обмін сечової кислоти в організмі людей та значення змін в обміні сечової кислоти в реалізації біологічної та лікувальної дії води Нафтуса.

Аналізуючи лікувальну дію води Нафтуса та бальнеотерапевтичного комплексу курорту Трускавець в цілому на хворих з клінічними проявами різних захворювань, автори виявили ряд закономірностей між обміном сечової кислоти при різних фазах патологічного процесу та параметрами адаптації, імунного статусу, білково-азотистого та ліпідного обмінів, а також рядом параметрів, що характеризують стан серцево-судинної системи. Заслуговує на увагу розділ 9, в якому автори приводять результати своїх досліджень по вивченню біологічної ролі води Нафтуса, виконаних на експериментальних тваринах, а також аналізують результати ряду інших авторів. В експериментах на тваринах більш детально вивчено саме дію води Нафтуса на сечовидільну функцію нирок, на екскрецію уратів з сечею та ряд показників обміну уратів, що розширило наші знання про механізми лікувальної дії води Нафтуса.

Монографія достатньо ілюстрована і представляє інтерес для лікарів, фізіологів, біохіміків, фармакологів та широкого кола спеціалістів, що вивчають механізми регуляції обміну речовин в нормі та при патологічних процесах.

Завідувач відділом молекулярної біології Інституту біохімії ім. О.В. Палладіна

Національної академії наук України
доктор біологічних наук

Мінченко Олександр Григорович